

Från Tidningens medarbetare i Sverige
 För Svenska Canada Tidningen.

JUVVA RISAKS JORDAFÄRD.

Aprilsolen hade börjat upplina det glänsande, kompakta snötäcket, som låg utbreddt över fjäll och dalar. Här och där vägrade sig bara fläckar på bergsluttningarna, och snömassan låg där upplöst och porös.

Så smått gräde sig fjället i snön och allgräde sig från fjälltoppar nedåt dalarna för att förena sig med de stora strömmarna, som arbetade på att lösgöra sig från sina isbjörjar-lappar. Som hade vistats nere i skogslandet under vintern, fingo nu brådt att med sina åtor och rensar dra sig uppåt fjällen så fort de kunde.

Juvva Risak undrade hvarför fjällsengen detta år kändes honom så tung i mer än 60 år hade han dragit fram och åter mellan fjällen och skogsbjorden, men alltid hade det varit så lustigt och glädigt. O, han mindes, huru hans barn varit af förmåden, så han rånt omkring på sina snöslädder skidor för att hålla hjorden samlad under flyttningen. Men nu! Ack, han kände sig så domnad, och hvarje led väckte. Hans dotter buron honom likt. Han måste gälla i ända förblifna stunder i sin julka och dröslig ålder i den högen under det att färdens glädje över de ändlösa myrrorna förbj gånkande bergtoppar, över strömmar och sjöar uppåt mot fjällen. Vuolla och Antaria och Sigga, ja till och med mor Kati, se huru de flögo fram på skidorna och Tjappe hoppade och skiljde af frojd omkring dem, under det att han emellanåt kastade en öfverstränd blick på hjorden för att se om eter, om någon ner skulle ge sig ut på rymmarstråk, då han genast var färdig att skynda sina kamrater till hjälp för att bringa styrningen till rätta igen. Hejsan så munter! Men gamla Juvva han satt där så underligt tung med vemodiga, allvarliga tankar. Han såg på livet omkring sig med förnärade blickar, och solen hade icke ens något glans för honom mer.

Det var redan i slutet af maj, då Risaks lappby slog läger vid foten af Kärsåskjög öfvanför Sattisjaure. Där upprepades talitänkar och försågs med en krans af stenar i mitten till eldstat och med en bädd af ris runt omkring, såsom brukligt är. När allt var färdigt, bars Juvva in i kåtan och sattes på en rehusad, som utbredds över risbädden. Vid hvarnen syslade mor Kati med sin kaffepanna, och snart bjöd hon sin man en kopp af den rökande mörka drycken. I hopp att den skulle kunna uppliva honom, men det smakade honom icke. Det var väl med gamla Juvva. Sakta, kvädnade strackte han ut sig på rehusden och knäppte sina händer till stilla bön. O, armokis Jupinel, älek katjun ni suttol nada, men takah arkutun muina lejtat Parne. Jesus Kristus tielti (O, barmhertigt Gud, se icke på minna syndar, utan gör nåd med mig för din sons Jesus Kristi skull, och gif mig en saltig död).

Innan solen nästa morgon gick upp hade Juvva Risak slutit sina ögon i den eviga hvilan.

När dodsfall inträffa i de aflagena och svåraktommiga fjälltrakterna, blir det medosamt att försaka den äfvidnes jordiska kvarlevor till hvilka i vivid jord. Utom den sorg, som den drabbades Juvva anhöriga genom den drottande och blide familjeföders bortgång fingo de därför och stora bekymmer för hans jordande.

Det var många, många milt dora betit till Gellivare, och på grund af Årstiden hardt när omöjligt att bana sig väg dit genom odemårket. Och dock måste de skaffa den döde dit, ty de ville icke följa den gamla seden att gräva ned honom i fjällen och låta honom ligga där, tills nästa vinter kom och gjorde landskapet mera färbart.

Alltså måste de göra sig redo för jordafärden. Från några andra lappbyar, som voro lagrade i norden, fingo de det bistånd de hafvor öundgängliga behöfde. Juvva klädde i sin hals kaptie (lappskjort) och sin nya kaptie (lappnassa), hvilket blief hans avspinn, sagt fördes åter till sin plats i hvilken han nedlades. Någon kista kunde han icke få däruppe, där ingen skog växer. Korrenen försågs med brokligt färdade seltyg och spändes för pulkan, som för lappen afven för tjänstgöras som likvagn.

När alla förberedelser voro färdiga, satte sig liket i rörelse. Det var en hel procession, som liograde sig fram nedåt dalen, vid Sattisjaure. Mor Kati och sönerna Vuolla och Antaria samt dottern Sigga klädde tre lappar från närliggande lappbyar följde den äfvidne, hvar med sin julka och ren, hvilka voro ordnade till en s. k. råd, hvarmed förordade en sådan anordning, att renarna, därvid tatt eter hvarandra i en rad, därvid hvarje efterföljande ren är med en tom fastbunden i den näst föregående renens julka.

Sakta och högtidligt skred fjället framåt. Stundom stormar det då man på grund af värbyrtningen stöter på hinder att tränga fram. Man undersöker terängen, viker af till höger och vänster, tillryggaläger några meter och får återigen vika af för att kringa på något hinder. Ännu ligger isen kvar på Sattisjaure. Man stry ut på snön och följer den utefter hela dens längd, utan några större äfventyr. När man hunnit landet, börja svårigheterna. Anyo. Tåget viker in i dalgången vid Ahojokk och arnasjokk. Man söker hålla sig under norra sluttningen af de fjäll, som ligger söder om denna dalgång, och där värslösa ännu icke bortom snön. Men ömsom möta djupa halfsmälta drivvor, som icke bära ett köra, ömsom träffas någon

fjällback, som ryvaken och yster avsläpper ut i värfröjd och liksom jäkande tillropar det långa tåget: "Här slipper ingen fram!" Men Juvva Risak förtrotats den brusande fjällbacken, och nu, när han gör sin sista färd, får ingenting hejda honom. Fort går det dock icke. Timmarna fly sin kos, det blir afton och natt, det blir en ny dag, och åter afton under det processjonen saktar, saktar skrider framåt i den tryta nejden, öfver hvass storslagna majestätt ligger ett stumt allvar.

Under nätterna hvilat likfölet omkring en uppgjord stockeild. Lappen Parne från Hälle har hvarje afton och morgon korum och sjunger en lapp psalm, hvart de öfriga instämma. Andtungen har man nått fram till Sjannjåano. Det håller nu på att afkastast sitt isläcke. Det är icke möjligt att komma öfver-med raiden. Renarna lösas från hvarandra, för att renarna och en med sin pulka vada öfver den strida älven på ett ställe, där vattnet är öppet. Juvva Risak är på sin sista färd, och strömmens vågor få icke hindra honom. Man när lyckligen den andra stranden och styr nu in på Sjannjåano vidder.

När likfölet på fjärde dagens afton nådde fram till Allavare nybygge, voro både människor och rensar nära att uppfivas af trötthet. Här fick man dock stanna och vila ut, ty innan färderna fortsattes ned till kyrkoplatsen, som ännu låg tre mils afstånd, måste man låta forärdiga en kista, såsom hvilobädd åt Juvvas döda kropp.

Som våren här nere var längre framskriden än uppe i fjällen, kunde man icke använda rensarna för rensans förtjätning. Såsom nämndes slappes för att söka sig bete i skogen. Juvva skulle icke denna gång, som ofta förr, göra sitt intåg i kyrkstaten i pulka efter sin snälla ren. Han måste nu bars på den tränga skogssätjen öfver mo och myr. Till hjälp fingo lapparne ett par af nybyggerne i den lilla byn. Så bar det åter iväg under tystnad och allvar.

Mannen omväxlad med att bärda den om människolifets förgänglighet vittnande bördan, och kvinnorna följde stumma efter, bärande på sin tunga sorg.

När kyrkklockorna på söndaren ringde öfver den öppnade grafven, var det icke många som följde den härdragande nomaden, till hvars sista hyllningar. Den lilla krets, som stod samlad omkring hans bår, visade dock, att lappmannens lif, om det än öfflyter och slutar i det obemärkta, lik väl är ett lif af hårda modor och bragdeg.

Detta lif, som förefaller så fattigt, är dock maktigt af starka känslor. Familjebanden äro omma och fasta; där för blöder hjärtat när de brista. Förundra dig icke, om främlingen, öfver den högljudna klåkan, som frambräyter ur de efterlevande anhörigas bröst, när de tre skofarna muff fall öfver den afsmåmadede familjeföders kallade stoft. Du må bestina, att stormens dån kring de skyhoga fjällen är något annat, än vindens sakta sus i tradens kronor. Men när stormen lagt sig, skinner solen lika stilla öfver fjällen som öfver dalens lundar. Nomaden är ett fjällens barn, därför skall du icke mäta hans inre lif med ditt eget, varsig i glädje eller sorg, men gemensamt med dig äger han hoppet om en bättre värld och tränar att uppnå den frid, som råder på det nya Slons solljusa höjder.

O. Bergqvist.
 Biskop i Luleå stift.

FRAN VAR FLYGARE.

(Speciellt för Sv. Canada-Tidningen.)
 Besöket i Minnedosa, Man.

För de flesta af oss är nok bekant, att om man första gången reser till en plats, man i tankarna söker göra sig en föreställning om platsens utseende. I de flesta fall gör oss inbillningen ett sprätt, i det att platsen för det bästa är helt annorlunda än man föreställt sig den.

Här i Canada ser man häst i inbillningen en hop tråkkrar på en prärie, ty de mindre s. k. farmarstäderna be-dek nog var en af dessa vanliga små-hus, ett par affärer och ett hotell eller två. När jag reste från Winnipeg, sökte jag äfven i tankarna göra mig en föreställning om Minnedosas utseende och kom till den slutsatsen, att det nog var en af dessa avliga små-städer, som ligger utströdda bland en mängd andra på västra Canadas prärier. Stor blief därför min öfverraskning, när tåget, sedan vi lämnat Neepawa, började gå igenom dalar och raviner. Jag började tro, att jag blifvit förflyttad till gamla Sveriges hälliga natur.

Vid ankomsten till Minnedosa trodde jag nästan, att jag kommit till någon af våra mindre städer i Sverige. Staden ligger nämligen på båda sidor om en river, som heter Little Saskatchewan River och är på alla sidor om gifven af skogklädd kullar och raviner. Bland de förmåsta bygderna märkes posthuset, en vacker bygd, samt en stor och pryddig militärkaser. Flera stora affärshus och två stora hotell pryda äfven stadens center, dessutom finnes en hel del vackra privata hus. En praktlig järnbro sammanbinder de båda stadsdelarna. Staden upplyses med elektricitet. Kraften för detta tages från ett fall i riveren och har staden för detta ändamål kostat på omkring \$175,000.

En del svenska affärsmän finnas äfven i staden. Mr. L. Odell driver en stor sadelmakeri-affär. Mr. M. Nyström är en välbestäld specialhandlare och Mr. A. Zetterlund är byghemästare och ägare af flera hus i staden. En del af det ansvarfulla arbetet att vaka öfver ordningens upprätthållande är s. v. en lagt i händerna på en af Moder Sveas söner, Mr. Fred Alex. Han är äfven kunnig hälla stadens flybussar i styr, ty enligt hvad det berättas, så är han ej att leka med, om han blir retad till vrede.

Söder ifrån ligger den välbestämda kolonin Småland. Här lever en del af svenska representanter. Nästan alla Sveriges landskap hvar för plätsen fick namnet Småland berodde på, att de första settlarna voro små-ländringar. En del hafva lefvat här i nästan trettio år, men en del hafva äfven endast bott här några få år. Större delen af de svenska farmarna stå sig bra. De hafva gjort heder åt sin nation. Ett glädjande faktum är också, att de nästan utan undantag med vördnad och värme tala om sitt gamla fädernesland och gärna hålla sig till sina gamla svenska seder och bruk.

Vårarbetet har här gått tidigt till. De af flesta hafva redan afslutat hvete-besöden och på flera platser såg jag brodden framträdande.

Bist bekör här i det hela varit angenämt. Den största vänlighet har blifvit mig besökad och den ärade S. C. T., hvars representant jag här nöjet vara, har af alla tillkänt mig ett högt berymde både innehåll och redogöring beträffar.

Med saknad lämnar jag nu denna plats och flyger till trakten af Skandinavien.

Med en hälsning till W. Heggmark.
 Småland, i april 1915.

För skämtets vännar.

Herr Pettersson vill sin dam under påsyn mellan ett par danser.

— Finns det något härligare än att sväva fram öfver musikens toner — jag skulle vilja dö under en dans. Skulle inte ni det också?
 Fröken Andersson: — Nej! Det finns väl fortfarande dödsdottar att trampas ihjäl.

O, pappa, jag vet inte hvad jag skulle ge till, om jag voro portvaktens pojke?
 — Det är fullt och öfvermåttat sagt, Ernest. Du har det ju tusen gånger bättre än den där staokars fattige byråttjen, vackra runn att bo i, fina kläder, massor af lekaker...
 — Ja, ja, jag vet. Men portvaktens pojke kan röra på örnen!

Pappa, som under en längre stund korsförhört af sin son:
 — Det förstår ju hvarje idiot, att om jag ger hästen mat, så matar jag honom, och ger jag honom vatten så vattnar jag honom.
 Pojken: — Om jag ger katten mjölk, mjölkjar jag honom då?

Starkt drag. Mor Brita: — Öck, öck, öck, sånt elände — sånt elände!
 Mor Lisa: — Hva i allianst där?
 Mor Brita: — Åh, ja. Sotar Kalle sota i skorsten, för ja va inte menniska få så möcke vär, så ja kunne koka i kaffekvätt en gång.
 Mor Lisa: — Nå, gjorde han inte då?
 Mor Brita: — Jo då, han sota, så då ble-e så skräckligt vär i skorsten, så först för kattkrake opp i an, så kaffepanna å så mi nyttade kjöl-ska i hängt opp te tork ve spöskäl, å då va mi knapp nå att lita ja öck så följt mi! Öck, öck, öck, sånt elände.

D. GEORGE

Diskar, skåp, stolar och alla slags kassörer och möbblers reparation. Färdigt reparerat i mestvåggar i kassar eller ben ringar. — Möbler packas för skeppning. Tel. Sber. 2752.
 Möbler reparerade, snickerirotting i och upp stöppning. Fransk polering och "hardwood finishing" 268 Sherbrooke St. Winnipeg.

FRAN VAR FLYGARE.

(Speciellt för Sv. Canada-Tidningen.)
 Besöket i Minnedosa, Man.

För de flesta af oss är nok bekant, att om man första gången reser till en plats, man i tankarna söker göra sig en föreställning om platsens utseende. I de flesta fall gör oss inbillningen ett sprätt, i det att platsen för det bästa är helt annorlunda än man föreställt sig den.

Här i Canada ser man häst i inbillningen en hop tråkkrar på en prärie, ty de mindre s. k. farmarstäderna be-dek nog var en af dessa vanliga små-hus, ett par affärer och ett hotell eller två. När jag reste från Winnipeg, sökte jag äfven i tankarna göra mig en föreställning om Minnedosas utseende och kom till den slutsatsen, att det nog var en af dessa avliga små-städer, som ligger utströdda bland en mängd andra på västra Canadas prärier. Stor blief därför min öfverraskning, när tåget, sedan vi lämnat Neepawa, började gå igenom dalar och raviner. Jag började tro, att jag blifvit förflyttad till gamla Sveriges hälliga natur.

Vid ankomsten till Minnedosa trodde jag nästan, att jag kommit till någon af våra mindre städer i Sverige. Staden ligger nämligen på båda sidor om en river, som heter Little Saskatchewan River och är på alla sidor om gifven af skogklädd kullar och raviner. Bland de förmåsta bygderna märkes posthuset, en vacker bygd, samt en stor och pryddig militärkaser. Flera stora affärshus och två stora hotell pryda äfven stadens center, dessutom finnes en hel del vackra privata hus. En praktlig järnbro sammanbinder de båda stadsdelarna. Staden upplyses med elektricitet. Kraften för detta tages från ett fall i riveren och har staden för detta ändamål kostat på omkring \$175,000.

Occidental Hotel.

D. & N. RIPSTEIN & CO
 Förstklassiga rum och
 finaste matservicens

Hör. af Main St. & Logan Ave
 TELEFON 1682.

Från nykterhetsfältet.

INGÅ FANGÅR.

Fängelset i Lincoln, Maine, har stängt sina portar på grund af brist på hyresgäster. Sedan november månad 1914, har ingen fång varit inhytt. Detta förhållande tillskrifves den omständigheten att de största råddande förbudslagen på det strängaste tillämpas af "county-sheriffen".

VÄRSTADNING.

Den stora rengöringens tid är inaf. När jag går här bland buskar och tuvor kan jag se det och höra det. Marken har undergått sin vanliga förändring — det, som legat och tyngt jorden har gått bort. Vårslöden blir med hvar dag varmare och buskar och träd och blommor och gräs känna det; träden börja sticka fram sina löf och grässtrån och blommor par titta nyfekt fram ur sina göp-skålar, jorden sväller af vållust sedan den gnugat små sömnliga ögon och sett att solen på allvar börat ett sommararbete. Då skakade den på sig och med solens — den välsägnade vårslödens hjälp blief den frd., och nu äro alla krafter i verksamhet.

EN SAMHALLSFRÅGA.

Det är allmänt bekant att vid sista kongress-mötet i Washington var frågan om införande af absolut förbud i statsförbundets grundlag föremål för båda "houses" prövning. Från fick majoritet för förbudet, men dock ej den erforderliga två-tredjedels majoriteten som grundlagsändringsförslag kräfvades. Nedanstående är senator Morris Shepherds tal i senaten vid frågans framläggande.

"Det är i högsta grad tillfredsställande att märka huruvida hela världen nu börjar realisera som aldrig förr alkoholtraffikens faror. I hvarje land har den samma förfärliga anklagelse öfver sig. Från hvarje land komma ropen från de massor, den här dragit i förordet. Bland de alla flesta folkerna är det den största orsaken af mord, självmord, stöld samt fördrift till kropp och själ. Framför den allmänna domen har nästan alla folk måste de som handla med denna förfärliga drog stå till ansvar för följande anklagelse: Eder handel krossar hvarje stund något hem, något hjärta. Det gifit ni utsprida är en härjande pest. Det hindrar barnens kroppsliga och andliga utveckling, ty det förvrider den moraliska instinkten och befordrar olydnad emot föräldrar och lag. Det odelagges sina öfriga framåt släkten — de slimes svaga, de vanlytta, de förämlade och de blinda — i hvilka blod det oedriga gifvet öndvikligen förtäpnas. Det ruinerar aktskapliga lycka och fördrar de helligaste liften. Det innerhåller inget goda, gifver ingen styrka. Det förtäpnar lifsfunktionerna och dessas ert i människokroppen. Det förstör själfkontroll och lösläpper hvarje lag och viddjuriskt drift. I stället för att släcka törsten, skapar det en större törst, med djafvulsa plågor. Det är orsaken till snart sagt hvar en af alla olyckor i industriella yrken. Det nedslätter arbetslydigheten och undergrävar grundten till industriell utveckling. Det ökar motståndigheten för sjukdomar, lyssnighet smittosamma, som tuberkulos. Det förvandlar människor som arbetsprodukt till ekonomisk förlust, vida större än den behållning den lämnar för regeringens bruk. Det är ett hinder för mänsklighetens framskrid och borde icke längre tillåtas."

Samhällets lagar fordrar en viss sanitär ordning i samhället. Där går en man och sopar gatan; hvarje liden skräpdrag måste bort enligt lagen; så snart något erant hamnar å gatan är strax en "ordningsman" där och aflagsar det. Men denna "ordningsman" är inom sig så full af andlig smuts att han tror att hans hela lifsuppgift är att gå och hålla rent. Och de som stiftat denna lag äro så fulla af andlig smuts att de äro gat-soparens skäckning vara den rätta. Ett samhälle med andligt smutsiga in-

FRITT!

Alla kristna borde läsa dessa pamfletter: "Hvilket är det sanna evangeliet?", "Glada kristna", "Seger öfver grafven". Förlagade enligt Skriften och sända fritt på begäran.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

divider måste också blifva smutsigt som sådant; dess lagar och förordningar blifva smutsiga och liksom dälliga sanitära förhållanden medföra sjuklighet och elände så medför också den inre samhälliga smutens epidemier af allra värsta värta. Eller skulle icke många komma ifråga om samhällena vore nåt Sannerligen icke. Skulle väl en sådan epidemisk sjukdom som rusdyckshantering ombuldas och erkännas af ett rent samhälle? Sannerligen icke! Skulle stora massor af samhällets medlemmar nodgas mottaga allmosor i trots af att de äro friska och arbetsvilliga; skulle arbetslöshet och nöd behöfva komma ifråga i ett rent samhälle? Nej!

Allt detta är sjukdom, epidemier, förorsakadt på grund af andligt smutsiga individer, och vilja vi samhällets välfärd måste vi förhindra sjukdomar, snarprindning i första hand. Kunnat vi sedan bota de redan behäftade af det väl?

Men hvar skola vi vända oss för att ett rationellt sätt kunna frigras oss från vår andliga smuts?

Här gäller det att se upp såsom med kvacksalvare hvilka utbjuda sina varor såsom de enda saliggörande botemedlet, men som tyvart om för-sämrar och gör dig alldeles obotlig. De idelilla föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna.

Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.

Upp med våra föreningskamrater äro de bästa anstalter för utdrifvandet af de andliga soporna. Litteraturen är en bland medicinerna, diskussionen en annan, men för att dessa mediciner skall kunna göra verkan måste den kamratliga andan finnas inom hvarje förening. Hvarittinnan torde en rengöring af äfven vara af nöden. Småsäte, detta ängsligt letande efter nastans fel är ett ondt som måste drivas ut.